

- odpowiednią liczbę terminali intermodalnych, centrów logistycznych (tzw. węzłów przeładunkowych),
- sprawnie funkcjonujący transport kolejowy, którego sieć linii o podwyższonej skrajni dostosowany jest do nisko zawieszonych składów pociągów,
- satelitarne i telematyczne systemy sterujące procesami transportowymi, mającymi na celu skrócenie czasu dostawy, a także eliminację niebezpieczeństw dla stanu przewożonych towarów.

Bardzo ważną rolę w tym rozwoju odgrywa również efektywna współpraca pomiędzy przewoźnikami kolejowymi i operatorami transportu kombinowanego, właścicielami terminali, centrami logistycznymi oraz służbami celnymi, weterynaryjnymi i fitosanitarnymi.

Zasadniczym kierunkiem interwencji pobudzenia rozwoju transportu intermodalnego będą prowadzone prace modernizacyjne infrastruktury kolejowej, zarówno liniowej, jak i punktowej – usytuowanej w sieci AGTC (główne międzynarodowe korytarze kolejowe transportu kombinowanego wraz z obiektami towarzyszącymi). W celu dynamicznego rozwoju niezbędnym będzie zwiększenie liczby terminali intermodalnych oraz utworzenia regionalnych centrów logistycznych przy dużych aglomeracjach miejskich. Niezbędnym będzie również zapewnienie połączeń lotnisk z innymi rodzajami transportu – w szczególności w zakresie przewozów towarowych. Wdrożenie innowacji i sprawnych technologii z zakresu transportu kombinowanego oraz obniżenie opłat za korzystanie z infrastruktury kolejowej dla przewozów intermodalnych dają spore szanse na wzrost konkurencyjności tego sektora transportu w stosunku do bezpośrednich przewozów towarowych za pośrednictwem transportu drogowego.

Planowane rozmieszczenie multimodalnych terminali drogowo-kolejowych na sieci TEN-T w Polsce przedstawiono na rys. 7.1.

Rys. 7.1. Przewidywana lokalizacja platform multimodalnych na sieci TEN-T w kraju (źródło: Strategia Rozwoju Transportu do 2020 roku (z perspektywą do 2030 roku))